

A Kúria

mint fellebbezési bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Vpkf.VI.30.163/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A törölt cég: cég¹

A törölt cég vagyonrendezője: vagyonrendező¹

A vagyonrendező képviselője: Noll Ügyvédi Iroda cím¹

Az I. rendű hitelező: hitelező¹

Az I. rendű hitelező jogi képviselője: Lajer Ügyvédi Iroda cím²

A II. rendű hitelező: hitelező²

A II. rendű hitelező jogi képviselője: Dr. Vas D. György Ügyvédi Iroda cím³

Az eljárás tárgya: vagyonrendezési eljárás

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma: Pécsi Ítéltábla, Vpkf.V.45.117/2021/3.

A fellebbező fél: a vagyonrendező és a II. rendű hitelező

Rendelkező rész

A Kúria a vagyonrendező által az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése és emiatt az eljárás felfüggesztése iránt előterjesztett kérelmet elutasítja.

Az ítéltábla végzését helybenhagyja.

Kötelezi a vagyonrendezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű hitelező részére 12.192 (tizenkétezerszázkilencvenkettő) forint fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a II. rendű hitelezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű hitelező részére 15.240 (tizenötezerkettőszáznegyven) forint fellebbezési eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság 2018. október 4-én jogerőre emelkedett 4.Vpkf.15./2018/4. számú végzésével vagyonrendezési eljárás lefolytatását rendelte el az E. Korlátolt Felelősségű Társaság „felszámolás alatt” (a továbbiakban: törölt cég) tulajdonában állóként nyilvántartott ... tulajdoni illetőségére.

[2] U. Zrt. (továbbiakban: I. rendű hitelező) a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 121. § (4) bekezdése alapján tulajdoni igényt jelentett be az ingatlanra. Az elsőfokú bíróság a 2019. május 15-én kelt 10.Vpkf.15/2018/5. számú végzésével az I. rendű hitelező tulajdonjogi igény megállapítása és egyéb eljárási cselekmények felfüggesztése iránti kérelmét elutasította. Az I.

rendű hitelező fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla az elsőfokú bíróság végzését 2019. november 18-án kelt Vpkf.V.45.106/2019/5. számú végzésével helybenhagyta.

[3] Az I. rendű hitelező az eljárás tárgyát képező ingatlan vonatkozásában tulajdonjog megállapítása iránti keresetet terjesztett elő, amelyet a Zalaegerszegi Törvényszék 1.G.40.079/2020/7. számú ítéletével elutasított, az elsőfokú ítéletet pedig a Pécsi Ítélőtábla 2021. március 3-án kelt Gf.40.001/2021/7. számú jogerős ítéletével helybenhagyta.

[4] Az I. rendű hitelező 2019. június 3-án kifogást terjesztett elő, amelyben egyebek mellett azt kérte, hogy a bíróság a vagyonrendezőnek a vagyon felmérése körében tett, a forgalmi érték meghatározására vonatkozó intézkedéseit semmisítse meg. Az elsőfokú bíróság a 10.Vpkhf.2/2019/6. számú végzésével az I. rendű hitelező kifogását elutasította. Az I. rendű hitelező fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla az elsőfokú bíróság végzését 2019. szeptember 19-én kelt Vpkf.V.45.114/2019/7. számú végzésével helybenhagyta.

[5] A vagyonrendező 2021. május 28-án nyújtotta be az elsőfokú bírósághoz a vagyonrendezési javaslatot, amelyhez csatolta a 2019. július 8-án kelt adásvételi szerződést az eljárással érintett ingatlanra a B. Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-vel (a továbbiakban: II. rendű hitelező).

[6] Az elsőfokú bíróság a 2021. augusztus 27-én kelt 11.Vpk.10/2021/19. számú végzésével a vagyonfelosztási javaslatot jóváhagyta és a vagyonrendezési eljárást befejezte. Megállapította, hogy a vagyonrendezéssel érintett ingatlan a II. rendű hitelező tulajdonába kerül vagyonrendezés jogcímén, rendelkezett a vagyonrendező munkadíjáról, valamint a vagyonrendezés során befolyt összeg hitelezők közötti felosztásáról.

[7] E végzés ellen az I. rendű hitelező terjesztett elő fellebbezést, amelyben – tartalma szerint – elsődlegesen annak megváltoztatását és az eljárás megszüntetését kérte. A másodfokú eljárás során az eljárás felfüggesztése iránti kérelmet terjesztett elő arra hivatkozással, hogy a Ctv. – 2022. január 1-től hatályos – 121. § (2b) bekezdése alapján pert indított a Tatabányai Törvényszéken G.40.002/2022. ügyszámon a vagyonrendezési eljárás tárgyát képező ingatlan tulajdonjogának megállapítása iránt, ezért a Ctv. 121. § (2d) pontja szerint a vagyonrendezési eljárás felfüggesztésének van helye.

A fellebbezéssel támadott határozat

[8] Az ítélőtábla 2022. január 18-án kelt végzésével a vagyonrendezési eljárást a Tatabányai Törvényszék előtt G.40.002/2022. számon folyamatban levő peres eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

[9] Határozatának indokolásában – idézve a Ctv. 2022. január 1-től hatályos 121. § (2a) és (2b) bekezdését – azt rögzítette, hogy a Ctv. e rendelkezéseit a 2021. évi CXXXIV. törvény (a továbbiakban: mód.tv.) 39. § (1) bekezdése iktatta be, melynek hatályba léptető rendelkezése külön nem rendelkezik arról, hogy a folyamatban levő eljárásokban e rendelkezés alkalmazandó-e. Ezért – figyelemmel a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX.

törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (1) bekezdés b) pontjára – a hatályba lépést követően megkezdett eljárási cselekményekre a Ctv. 121. § (2a) és (2b) rendelkezéseit alkalmazni lehet, a folyamatban levő másodfokú eljárásban e jogszabályi rendelkezések figyelembevétele nem mellőzhető. A módosító rendelkezéshez fűzött előterjesztői indokolás szerint meg kellett teremteni annak a lehetőségét, hogy a vagyonrendezési eljárásban nem tisztázható tulajdoni igényt az eljárás befejezése előtt az igény jogosult perben érvényesíthesse, és ameddig e vagyontárgy tulajdonjoga el nem dől, a vagyonrendezési eljárás ne fejeződhessen be. Ez azt a célt szolgálja, hogy a korábbi, a tulajdoni igény jogosultja és a vagyonrendezési vevő számára méltánytalan helyzetet – melyben a vagyontárgyra igényt tartónak meg kellett várnia, hogy a vagyonrendezési eljárásban a vagyontárgyat értékesítsék, majd az azt megszerzőt perelhette – felszámolja, illetve a bíróságokat is felesleges eljárásoktól kímélje meg azzal, hogy tulajdoni per megindításának lehetőségét adja azzal, hogy a már törölt cég helyett ügygondnokkal szemben indítható az eljárás.

[10] Az I. rendű hitelező a fenti módosító rendelkezés hatályba lépését követően – 30 napon belül – a kereseti kérelmét a tulajdonjog megállapítása iránt az ügygondnok ellen előterjesztette, amire lehetősége eddig jogszabályi rendelkezés hiányában nem volt. Erre figyelemmel a Ctv. 121. § (2d) bekezdése alapján az ítéltábla a vagyonrendezési eljárást a folyamatba tett per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

Fellebbezések, fellebbezési ellenkérelem

[11] Az ítéltábla végzése ellen a vagyonrendező és a II. rendű hitelező terjesztett elő fellebbezést.

[12] A vagyonrendező fellebbezésében elsődlegesen a végzés megváltoztatásával az eljárás folytatásának elrendelését kérte. Másodlagosan a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 131. § (1) bekezdése alapján indítványozta az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését a mód. tv. 41. § alaptörvényellenességének megállapítása tárgyában. Kérte egyúttal emiatt a Pp. 126. § (1) bekezdése alapján eljárását felfüggesztését is.

[13] Előadta, hogy az ítéltábla végzésének indokolásában tévesen rögzítettekkel szemben, a mód. tv. 39. §-ával beiktatott új rendelkezések tekintetében a mód. tv. 41. §-a tartalmaz hatályba léptető rendelkezést, amely a Ctv-t a 131/S. §-al kiegészítve akként rendelkezik, hogy a Ctv. 121. § (2a) – (2d) és (4) bekezdéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. A vagyonrendező álláspontja szerint azonban ettől függetlenül az ítéltábla határozata a Jat. 15. § (2) bekezdés a) és b) pontjainak rendelkezéseibe ütközik, mert e rendelkezések alapján a Ctv. 2021. december 31. napjáig hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni a jelen eljárásban.

[14] Kifejtette, az I. rendű hitelező a vagyonrendezési eljárás megindítását követően már korábban is megkísérelte tulajdoni igényének az elismertetését. Ismertette az ítéltábla Vpkf.V.45.106/2019/5. számú végzésével jogerős befejezett eljárás eseményeit, idézve a jogerős végzésben foglaltakból is. Előadta, hogy a „res iudicata” intézménye a vagyonrendezési eljárásokban is érvényesül, ezért kizárt, hogy ugyanazon igény miatt

ismételten kérelmet nyújtsanak be, vagyis a hitelező ismételten kérelmet terjesszen elő „az eljárás megszüntetése iránt”.

[15] A vagyonrendező az eljárás során szabályos pályázati felhívást tett közzé, amellyel kapcsolatban benyújtott I. rendű hitelezői kifogást a bíróság a Vpkf.V.45.114/2019/7. számú végzésével már szintén jogerősen elutasította. Figyelemmel arra, hogy az ingatlanértékesítés jogszerűségét az ítéltábla így már jogerősen elbírálta, „e határozathoz is a res iudicata jogkövetkezményei fűződnek.”

[16] A vagyonrendező a vételár megfizetése után a vevőre ruházta az ingatlan birtokát. Álláspontja szerint a Ctv. módosított rendelkezései nem alkalmazhatóak jelen vagyonrendezési eljárásban, mert a vagyonértékesítésre már a módosító jogszabály hatályba lépését megelőzően sor került, így tévesen hivatkozik az ítéltábla arra, hogy az új szabályokat jelen eljárásban is alkalmazni kell. A vagyonrendezési eljárásban a záróanyag és vagyonfelosztási javaslat beterjesztésre került, így semmilyen megkezdett eljárási cselekményről nem beszélhetünk.

[17] Állította, hogy a II. rendű hitelező vevőként a 2019. július 8-án kelt adásvételi szerződéssel megszerezte az ingatlan illetőségének tulajdonjogát, amelyet a vagyonrendezési eljárás befejezését követően kell a bíróság határozata alapján a közhiteles nyilvántartásba bejegyezni. A vevő joga szerzett jog, e körben hivatkozott a 31/1990.(XII.18.) AB határozatban kifejtettekre.

[18] Az eljárás felfüggesztésének feltételei szerinte akkor sem állnak fenn, ha az ítéltábla helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a Jat. rendelkezései alapján a mód. tv. vonatkozó módosított rendelkezéseit a jelen eljárásban is alkalmazni kell. Az I. rendű hitelező tulajdonjog iránti igényét a vagyonrendező 2018. november 21-én utasította el. A módosított Ctv. 121. § (2a) bekezdése alapján a bejelentő 30 napon belül indíthatja meg a tulajdonjog megállapítása iránti keresetet. Mivel a mód. tv. 39. § (1) bekezdése nem rendelkezik arról, hogy a korábbi jogszabályi rendelkezések alapján indított vagyonrendezési eljárásokban a törvény hatálybalépését követően újra megkezdődik a 30 napos anyagi jogi perindítási határidő, a hitelező már nem indíthat ilyen pert.

[19] Az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelme kapcsán részletesen kifejtette, hogy álláspontja szerint a mód. tv. 41. §-a megvalósítja a hátrányt okozó visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, ami az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét jelenti.

[20] A II. rendű hitelező fellebbezésében az ítéltábla végzésének megváltoztatását és a vagyonrendezési eljárás folytatásának az elrendelését kérte.

[21] Állította, hogy a végzés jogszabálysértő, annak meghozatala során az ítéltábla nem vette figyelembe a jelen ügyben alkalmazandó jogszabályokat, és ellentétes a korábbi, az eljárás során meghozott határozatokkal, amelyek „már jogerősen elbírálták a felfüggesztési kérelmet előterjesztő I. rendű hitelező tulajdoni igényét, és azt jogerősen elutasították”.

[22] A II. rendű hitelező is hivatkozott arra, hogy a fellebbezett végzésben foglaltakkal ellentétben a mód. tv. 41. §-a tartalmaz hatálybaléptető rendelkezést a Ctv. beiktatott új rendelkezéseivel kapcsolatban, mely szerint azokat a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. Ugyanakkor e hatályba léptető rendelkezés nem tartalmaz olyat, hogy „az új szabályok alkalmazása során el kellene térni az anyagi jogszabályok alkalmazása során az általános Jat. 15. § (2) bekezdése alkalmazásától.” Álláspontja szerint a jelen vagyonrendezési eljárásban a Ctv. 2021. december 31. napjáig hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyek alapján nem volt helye az eljárás felfüggesztésének. Ennek körében hivatkozott a Kúria Kfv.35.454/2017/8. számú – adóügyben hozott – határozatára, mely a Jat. 7. § (1) és 15. § (1) bekezdését értelmezte, továbbá a BH2021.42. számon közzétett döntésre, amelyek a véleménye szerint „precedensképesek”.

[23] Szintén hivatkozott az ítéletábra jelen eljárásban meghozott Vpkf.V.45.106/2019/5. számú, továbbá Vpkf.V.45.117/2019/7. számú végzésére. Előadta, hogy az általa benyújtott ajánlat alapján a szabályos értékesítés során az adásvételi szerződést megkötötte vele a vagyonrendező. Jóhiszeműen, ellenérték fejében jogot szerző félnek minősül, és a „felfüggesztés súlyosan sérti az érdekeit”. A vagyonrendezési eljárásban a záróanyag és a vagyonfelosztási javaslat beterjesztése megtörtént, ezzel a vagyonrendezési eljárás lezárásra került.

[24] Álláspontja szerint amennyiben „mégis alkalmazni kellene a Ctv. 121. § (2a) – (2d) rendelkezéseit, azok jelen eljárásban azonban egyértelműen nem alkalmazhatók.” Ennek indoka, hogy a vagyonrendezési eljárásban a vagyontárgyat már értékesítették, megkötötték az adásvételi szerződést és a vételár is kifizetésre került. Benyújtották a vagyonfelosztási javaslatot, amit az elsőfokú bíróság jóváhagyott. Az I. rendű hitelező a tulajdoni igényét 2018. október 25-én bejelentette, amelynek elutasítása után előterjesztett kifogása is jogerősen elutasításra került („res iudicata kérdése”), és a felfüggesztés a jóhiszeműen megszerzett jogok sérelmével járna. Álláspontja szerint a konkrét esetben a felfüggesztés feltételei egyébként sem teljesültek.

[25] Az ítéletábra végzése – egyebek mellett – sérti a Ctv. 119-124. §-ait, a Jat. 2. § (1) bekezdését, 7. § (1)-(2) bekezdéseit, 15. § (1)-(2) bekezdéseit, az Alaptörvény XIV. cikk (1) bekezdését és XVIII. cikk (7) bekezdését, I. cikk (3) bekezdését, 28. cikkét, a 2017. évi CXVIII. törvény 1. § (1) bekezdésére figyelemmel a Pp. 360. § (1)-(2) bekezdései.

[26] Az I. rendű hitelező a fellebbezésekre tett észrevételeiben az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A Kúria a vagyonrendezőnek az Alkotmányírószág eljárásának kezdeményezésére és emiatt az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét a Pp. 131. § (4) bekezdése alapján elutasította, mivel a konkrét esetben a vagyonrendező által előadottak alapján nem találta indokoltnak az indítvány benyújtását az Alkotmánybírósághoz, a Pp. 131. § (2) bekezdésében a fél részére biztosított eljárási lehetőség nem kötötte [BH2018. 210.].

[28] A fellebbezéseket a Kúria a Pp. 365. § (1) bekezdés c) pontja alapján bírálta el, és azokat nem találta alaposnak.

[29] Arra a fellebbezések önmagában helytállóan hivatkoztak, hogy téves az ítélőtábla azon megállapítása, hogy a mód. tv. 39. § (1) bekezdésével 2022. január 1. napjától a Ctv. 121. §-át (2a) - (2d) és (4) bekezdéssel kiegészítő rendelkezések tekintetében a mód. tv. nem tartalmaz hatályba léptető rendelkezést. Helyesen ugyanis a mód. tv. 41. §-ával beiktatott Ctv. 131/S. §-a kifejezetten akként rendelkezik, hogy a fenti rendelkezéseket a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. Az ítélőtábla e rendelkezéseket ténylegesen alkalmazta is, csak azok alkalmazásának alapja nem a Jat.-nak a fellebbezéssel támadott végzésben felhívott rendelkezései, hanem a Ctv. 131/S. §-a. Emiatt a Kúria mellőzi a fellebbezett végzés indokolásából a Jat. rendelkezéseire történő hivatkozást.

[30] Mindez azonban nem érinti az ítélőtábla azon helytálló megállapítását, hogy a jelen ügyben alkalmazni kell a Ctv. 121. §-át (2a) - (2d) bekezdését. E szabályokat pedig helyesen értelmezve érdemben helyes döntést hozott, mert a Ctv. e rendelkezései szerint a felfüggesztés feltétele fennálltak, mely esetben kötelező a vagyonrendezési eljárás felfüggesztése.

[31] Alaptalanul állították a fellebbezők, hogy a mód. tv. 41. §-a szerinti hatályba léptető rendelkezéstől függetlenül a Jat. fellebbezésben hivatkozott szabályai alapján „a Ctv. 2021. december 31-ig hatályos rendelkezéseit kellett volna alkalmazni” a jelen eljárásban. Helyesen hivatkozott az I. rendű hitelező a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a Jat. 15. §-a csak azokra az esetekre határoz meg rendelkezéseket, amennyiben a jogszabály eltérően nem rendelkezik. A konkrét esetben a mód. tv. 41. §-a kifejezetten eltérő és egyértelmű rendelkezést tartalmaz. Ebből következően a vagyonrendező és a II. rendű hitelező is alaptalanul hivatkozott fellebbezésében a Jat. 15. § (2) bekezdésére, az ennek körében kifejtettek alapján a támadott végzés megváltoztatására nem kerülhetett sor.

[32] A II. rendű hitelező alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a meghozott végzés a Kúria precedens értékű határozataival ellentétes. A fentiek szerint ugyanis a jelen eljárásban a kérdéses rendelkezések alkalmazása nem a Jat. szabályaiból, hanem kifejezetten a hatályba léptető rendelkezésből következik. Ezért a fellebbezésben hivatkozott határozatoktól való eltérés a jelen esetben fel sem merülhet, hiszen azokban a Jat. szabályai szerint kellett állást foglalni, tekintettel arra, hogy a jelen ügytől eltérően az ott felhívott módosuló (módosító) jogszabályok nem tartalmaztak a szabályozási átmenetre rendelkezést. Az említett határozatok ezt meghaladóan is más jogkérdésben foglaltak állást, a Kfv.35.454/2017/8. számú határozat arról, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 109. § (1) bekezdésének 2016. január 1-jén hatályba lépett módosítását csak a 2016. január 1-jét követően indult SZJA bevallások utólagos ellenőrzése során kell figyelembe venni, a Pfv.III.20.998/2019/7. számú határozat pedig arról, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 2. § (3) bekezdésére alapított, a per észszerű időn belül történő befejezéséhez fűződő jog sérelmére hivatkozással érvényesített igény esetében az alapul szolgáló magánjogi jogviszony mikor jön létre.

[33] Téves a fellebbezések azon érvelése is, hogy az ítélőtábla jelen eljárásban meghozott korábbi, a hitelező kifogásait elutasító végzéseihez (Vpkf.V.45.106/2019/5.,

Vpkf.V.45.117/2019/7.) olyan anyagi jogerőhatás fűződne az rPp. 360. §-a szerint, amely kizárta volna, hogy az ítéletábla a jelen eljárást felfüggeszesse. A Kúria rámutat, hogy az eljárás folyamán hozott olyan jellegű végzés esetén, mint az eljárás felfüggesztése iránti kérelem tárgyában hozott végzés, fogalmilag is kizárt az anyagi jogerőhatás. Az ítéletábla a korábbi végzéseiben a II. rendű hitelező fellebbezésével ellentétben egyébként sem bírálta el az „I. rendű alperesi hitelező tulajdoni igényét”, ezt egy nemperes kifogásolási eljárásban nem is tehette volna meg. A jelen elsőfokú végzés sem e tárgykörben született, hiszen az a rendelkező része szerint is az eljárás felfüggesztésére vonatkozik. A meghozott határozatok esetében sem jog-, sem pedig ténybeli azonosság nem állhat fenn, kizárólag az közös bennük, hogy a vagyonrendezési eljárás során hozta őket az ítéletábla, de egymást nem zárják, nem zárhatják ki.

[34] A Kúria hangsúlyozza, hogy a polgári peres vagy nemperes eljárások akkor fejeződnek be, ha az erre vonatkozó, az eljárást befejező végzés jogerőre emelkedik. Az elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezés folytán az eljárás folyamatban van, ezért annak a felfüggesztésére is sor kerülhet (Pp. 364. §).

[35] A Ctv. jelen eljárásban alkalmazandó 121. § (2d) pontjának helyes értelmezése szerint a bíróságnak a vagyonrendezési eljárás felfüggesztéséről történő döntése során az annak alapjaként hivatkozott és a konkrét esetben be is csatolt kereset megengedhetőségét vagy megalapozottságát nem kell vizsgálnia, azt nem is vizsgálhatja, így azt sem, hogy azt a hitelező egyébként a perindítási határidőt betartva terjesztette-e elő keresetét. Mindezek megítélése a perbíróság hatáskörébe tartozik. A fellebbezések ezzel kapcsolatos hivatkozásai ezért a jelen eljárásban érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[36] Arra tekintettel pedig, hogy az I. rendű hitelező a Ctv. 121. § (2b) bekezdése szerinti perindítás tényét igazolta, és magát ezt a tényt a fellebbezések sem tették vitássá, az ítéletáblának a felfüggesztést előíró Ctv. 121. § (2d) bekezdését kötelezően alkalmaznia kellett. Emiatt a felfüggesztő végzés helytálló voltát nem érinti, hogy a konkrét esetben a vagyontárgy már értékesítésre került, a vételárat kifizették és benyújtották a vagyonfelosztási javaslatot is, amelyet az elsőfokú bíróság jóváhagyott, mint ahogy az sem, hogy a felfüggesztés adott esetben sérti-e valamelyik fél érdekét. A Kúria kiemeli e körben, hogy a vagyonrendezési eljárás specialitása, hogy a vagyonrendező értékesítheti ugyan a vagyonrendezés tárgyát, az afeletti tulajdonjogot azonban csak a bíróság jogerős határozatát követő ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés keletkezteti [Ctv. 122.§ (1) bekezdés].

[37] A vagyonrendező másodlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban csak utal a Kúria a fent már előrebocsátottakhoz képest arra, hogy a jelen eljárásban is alkalmazott módosítást megelőző jogszabályi rendelkezések szerint nem a vagyonrendezési eljárás tartama alatt, hanem az annak befejezése után indított perben került elbírálásra, hogy kinek a tulajdonjoga áll fenn: a vagyonrendezés során történt értékesítés alapján tulajdonjogot szerzőé, vagy a tulajdonjogi igényét állító félé. A Ctv. módosított szabályai szerint viszont ilyen esetben, ha a vagyonrendezési eljárás még nem fejeződött be jogerősen, a vagyonrendezés során lezajlott értékesítés vevője – ha a tulajdonjogot állító más személy keresetet nyújt be és a perben megállapítják a tulajdonjogát – meg sem szerezheti a vagyontárgy tulajdonjogát. Nem történt tehát a felek jogi lehetőségeiben lényegi változás, ahogyan arra a másodfokú bíróság is utalt a mód. tv. indokolásának idézésével. A Kúra alapvetően ezért nem tartotta indokoltnak indítvány előterjesztését az Alkotmánybírósághoz sem.

[38] A Kúria mindezek értelmében az ítéletábla végzését a Pp. 389. §-a folytán alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[39] Az eredménytelenül fellebbező vagyonrendező és II. rendű hitelező a Pp. 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű hitelező fellebbezési észrevételeiben – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdései alapján – áfával növelten a vagyonrendező vonatkozásában 12.192 forint, míg a II. rendű hitelező vonatkozásában 15.240 forint összegben felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költségének a megfizetésére.

[40] A végzés ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdésének d) pontja zárja ki.

[41] A Kúria tárgyaláson kívül hozta meg határozatát.

Budapest, 2022. november 8.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével: